

РЕШЕНИЕ

№ 4993

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

при участието на секретаря В. Д. К.
като разгледа докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело № 20231110209085 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Ц. Д. Й., в качеството ѝ на процесуален представител на „А. Л. Б.”ЕАД срещу ел. фиш серия Г №, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В жалбата се сочи, че фишът е издаден при неправилно приложение на нормата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, тъй като жалбоподателката не е собственик на МПС, а фишът следва да се издаде на собственика му, като неправилно ѝ е била наложена „имуществена санкция” в качеството ѝ на физическо лице. Излага се, че фишът не е издаден съгласно утвърдения образец, тъй като не съдържа данни от какъв източник автоматизираното средство черпи информация за липсата на задължителна застраховка. Оспорва се техническата годност на автоматизираното средство, като не е посочен и вида му – стационарно или мобилно. Иска се отмяната на ел. фиш.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява, не се и представлява.

Въззиваемата страна О„ПП”– СДВР, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след

като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.06.2023г. в 14.00ч. в Софийска област, общ. Горна Малина, АМ"Хемус", км.32+000 в посока София – Варна с техническо средство АТСС, насочено в посока Варна било установено управление на МПС марка „....." рег.номерН, което е спряно от движение, без собственикът му да е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. За това нарушение бил съставен електронен фиш за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, като бил установен собственика на МПС – „Алианс Лизинг България"ЕАД и му била наложена имуществена санкция в размер на 2000лв. чрез законния му представител – жалбоподателката.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на доказателствата, събрани и приобщени на основание чл. 283 НПК писмени доказателства.

Събраните по делото доказателства единно и непротиворечиво установяват възприетата по-горе фактическа обстановка, с оглед на което не се налага обстоятаният им анализ.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице и е подадена срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Настоящият съдебен състав намира, че електронния фиш е издаден от компетентен орган и в предвидената от законодателя форма.

От разпечатка от паметта на техническо средство – автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип АТСС ARH CAM S1 с номер 120CD16, която е веществено доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата, в район с координати 42.775900 и 23.792300, като са записани датата, часа, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила. След това е била извършена проверка за валидна застраховка „Гражданска отговорност“, водно от която процесния автомобил не е разполагал с валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

От протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 02.06.2023г. е видно, че на процесната дата техническо средство – автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол е било на АМ"Хемус", км.32+000.

О т удостоверението за одобрен тип средство за измерване и протокола за

използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта, преценени в съвкупност, следва, че използваното техническо средство е автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип ARH CAM S1.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП органите по контрол на спазване правилата за движение по пътищата имат право за установяване на нарушенията да използват два вида технически средства или системи - заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Следователно заснетият видеозапис, на който са записани датата, часа, засечената скорост на движение и регистрационният номер на автомобила, представлява годно веществено доказателствено средство по смисъла на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, изготвено по предвидения в закона ред, поради което може да установи извършеното нарушение.

С оглед на гореизложеното неоснователни са доводите на жалбоподателката, че фишът не е издаден съгласно утвърдения образец, липсват данни за техническата му годност, като не е посочен и вида му – стационарно или мобилно. Такива доказателства по преписката са приложени и тези данни са известни, като няма задължение за АНО те да се включат в съдържанието на електронния фиш.

В тази връзка съдът намира, че несъмнено от събраните и проверени по делото доказателства се доказва, че Ю Л „Алианц Лизинг България“ЕАД е извършило нарушението, за което е било санкционирано с обжалвания електронния фиш. На първо място той е годен субект на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, като се установява, че „А. Л. Б.“ЕАД е бил собственик на процесното МПС към датата на деянието. На следващо място от обективна страна не се доказва автомобилът да е бил спрян от движение към 02.06.2023г. Такива правомощия съгласно чл. 574, ал. 11 от КЗ имат органите на МВР, които предприемат мерки за спиране от движение на моторните превозни средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Мерките пък, които те предприемат съгласно чл. 171, т. 2 от ЗДвП във връзка с чл. 40, ал. 6 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. са свързани с издаване на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, която се връчва на собственика на МПС-то, за което той не е сключил задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Следователно процесното МПС не е било спряно от движение към датата на констатиране на нарушението и спрямо жалбоподателя са се осъществили фактите, предвидени в хипотезиса на разпоредбата по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, и за него е съществувало задължението да сключи договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Неоснователен е и допълнителния довод в жалбата. Както посочи погоре съдът са доказани всички изискуеми кумулативно дадени елементи на нарушението по чл.

483, ал. 1 от КЗ. Достатъчно е да се докаже, че процесното МПС е собственост на даденото ЮЛ или ФЛ, че няма сключен договор за Гражданска отговорност. Но, за да се издаде ЕФ съгласно чл. 638, ал. 4 от КЗ следва управлението на МПС да е установено и в този смисъл да е вписано като обстоятелство от фактическия състав на нарушението, за да породи своите последици. Невписването на този елемент е процесуално нарушение и в този смисъл нарушава правото на защита на жалбоподателя да узнае в пълнота елементите на нарушението и да се защитава по тях. В конкретния случай, обаче в ЕФ изрично е вписано, че управлението е установено с мобилна камера, тоест този съществен елемент предвид изискването на чл. 638, ал. 4 от КЗ е вписан. Тоест има съвпадение между описанието в оспорвания ЕФ и текстовата разпоредба: (4) Когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по, ал. 1.

Законосъобразно и правилно на ЮЛ е била наложена имуществена санкция. Неоснователни са доводите на жалбоподателката, че фишът е издаден при неправилно приложение на нормата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, тъй като жалбоподателката не е собственик на МПС, а фишът следва да се издаде на собственика му, като неправилно ѝ е била наложена „имуществена санкция” в качеството ѝ на физическо лице. Имуствената санкция е била наложена на ЮЛ, а тя е посочена само като законен представител на ЮЛ.

И в този смисъл това в достатъчна степен води до яснота, точност на описанието на съставомерните елементи на нарушението и до правния резултат -потвърждаване на електрония фиш.

По разноските:

Предвид изхода на делото и с оглед липсата на искане от страна на въззиваемата страна за присъждане на разноси, то и съдът не дължи подобно нарочно произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд:**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ел. фиш серия Г №, с което на „А. Л. Б.”ЕАД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението от страните, че решението е

изготвено, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____